

Grey Scale #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. generała broni Karola Świerczewskiego

ODDZIAŁ WOJSK OPK I LOTNICTWA
KATEDRA WOJSK LOTNICZYCH

JAWNE

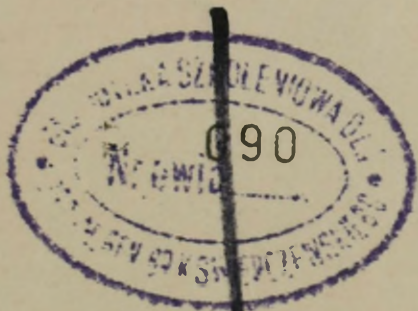
Egz. Nr.....1.....

Tylko dla wykładowców
Katedry Wojsk Lotniczych

ppłk dypl. Jan JUCHIMIUK

WĘZŁOWE PROBLEMY WYKORZYSTANIA LOTNICTWA
W POWIETRZNO-MORSKICH OPERACJACH
DESANTOWYCH

Konspekt wykładu

40695
BIBLIOTEKA NADKROWA ASG WP
Archiwum Biżaku Zbiorów Specjalnych
Nr ewid. _____

WARSZAWA

LUTY

1975

226

19

Colour Chart #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

Centimetres

Inches

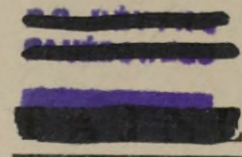
22

19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. generała broni Karola Świerczewskiego

ODDZIAŁ WOJSK OPK I LOTNICTWA
KATEDRA WOJSK LOTNICZYCH

JAWNE

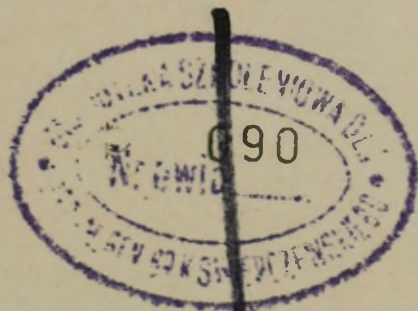
Egz. Nr 1

Tylko dla wykładowców
Katedry Wojsk Lotniczych

ppłk dypl. Jan JUCHIMIUK

**WĘZŁOWE PROBLEMY WYKORZYSTANIA LOTNICTWA
W POWIETRZNO-MORSKICH OPERACJACH
DESANTOWYCH**

Konspekt wykładu

40695
BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Gniazd Zbiorów Specjalnych
Nr ewid.

ODDZIAŁ WOJSK OPK I LOTNICTWA
KATEDRA WOJSK LOTNICZYCH

JAWNE

PODSTAWA
Ustawa z dnia 22 stycznia 1968 roku
art. 86 ust. 2
(Dz.U. RP Nr. 11 poz. 95)

Egz. Nr... 1

ZATWIERDZAM:

SZEF KATEDRY WOJSK LOTNICZYCH

ppłk doc. dr Jerzy MACHURA

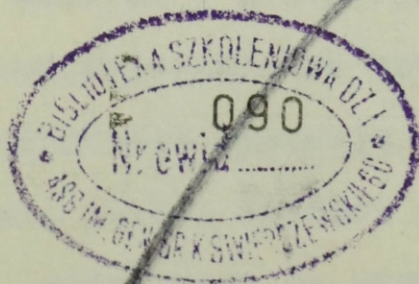
Dnia... 21.2 1975r.

Tylko dla wykładowców
Katedry Wojsk Lotniczych

ppłk dypl. Jan JUCHIMIUK

Temat: WEZŁOWE PROBLEMY WYKORZYSTANIA LOTNICTWA W POWIETRZNO-
MORSKICH OPERACJACH DESANTOWYCH.

Konspekt wykładu

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Zbiorów Specjalnych
Numer... 40695

Cele szkoleniowe:

- zapoznać słuchaczy z podstawowymi problemami wykorzystania lotnictwa w powietrzno-morskich operacjach desantowych;
- dać słuchaczom podstawy do samodzielnego studiowania przedstawionej problematyki.

Metoda: Wykład

Czas: 2 godziny lekcyjne.

Zagadnienia:

1. Cele powietrzno-morskiej operacji desantowej oraz ogólne zadania i skład wydzielanego lotnictwa.
2. Wykorzystanie rodzajów lotnictwa w powietrzno-morskiej operacji desantowej oraz ich możliwości.
3. Niektóre problemy organizacji dowodzenia i współdziałania.

Literatura:

1. Biuletyn Informacyjny Szt.Gen. Nr 4 /113/- Nr bibl. 016484.
2. Skrypt DWL: "Węzłowe problemy wykorzystania LMSz, LMB i LTr w powietrzno-morskich operacjach desantowych" - Nr bibl. 015213.
3. Skrypt DWL: "Węzłowe problemy wykorzystania LM w powietrzno-morskiej operacji desantowej" - Nr bibl. 015187.

Zag: 1: CELE POWIETRZNO-MORSKIEJ OPERACJI DESANTOWEJ ORAZ ZADANIA I SKŁAD WYDZIELANEGO LOTNICTWA.

Doświadczenia z okresu II wojny światowej, wojny koreańskiej oraz wnioski z przeprowadzonych ćwiczeń potwierdzają tezę, że powietrzno-morska operacja desantowa jest najbardziej skomplikowaną operacją wojskową, wymagającą zaangażowania dużej ilości środków transportowych /okręty, statki, samoloty, śmigłowce/ do przerzutu wojsk drogą powietrzną, a także środków ogniowego zabezpieczenia.

Organizacja i przeprowadzenie powietrzno-morskiej operacji desantowej w warunkach stosowania broni masowego rażenia zmusza do skrytego zgrupowania wojsk desantowych, właściwej osłony i maskowania, a tym samym zabezpieczenia

ioh przed uderzeniami jądrowymi nieprzyjaciela. Natomiast optymalne wykorzystanie własnych uderzeń jądrowych warunkuje wykonanie postawionych zadań i uzyskanie pomyślnego wyniku operacji.

Powietrzno-morska operacja może mieć na celu:

1. Umożliwienie wyjścia własnych sił morskich na inny akwen i pozbawienie przeciwnika warunków wejścia do akwenu przylegającego do terenu zajętego przez nasze wojska.
2. Zapewnienie swobody działań wojskom rozwijającym operację zaczepną.
3. Pozbawienie nieprzyjaciela dogodnych dla niego warunków bazowania wyrzutni raketowych, lotnictwa i marynarki wojennej w bezpośredniej bliskości obszarów zajmowanych przez nasze wojska.

Warunkiem powodzenia powietrzno-morskiej operacji desantowej jest uzyskanie przewagi w powietrzu przynajmniej w okresie przejścia /przelotu/ desantu morzem i walki o lądowanie. Uzyskanie tej przewagi jest niezmiernie trudne.

W naszych warunkach - północno-nadmorskiego kierunku operacyjnego - potencjalny przeciwnik może przeciwdziałać siłami 2 PTSP, lotnictwem cieśnin duńskich i zachodniego BAŁTYKU, pokładowego bazującego na Morzu Północnym oraz części lotnictwa bazującego w Wielkiej Brytanii. Dlatego też operację należy poprzedzić wykonaniem - siłami lotnictwa uderzeniowego AL i sojuszniczego LBDZ - zmasowanych uderzeń na siły powietrzne przeciwnika.

Uderzenia takie wykonuje się w/g planu frontu i ZDSZ na 1 - 2 dni przed planowanym terminem powietrzno-morskiej operacji desantowej.

Zasadniczymi zadaniami lotnictwa zabezpieczającego powietrzno-morską operację desantową są:

- rozpoznanie powietrzne rejonów lądowania i rejonów przyległych;
- przerzut siłami lotnictwa transportowego wojsk powietrzno-desantowych do rejonów zrzutu /wysadzenia/, zrzut desantu oraz jego zaopatrywanie i ewakuacja;
- osłona lotnictwa transportowego, desantu powietrznego i morskiego w rejonach wyjściowych, załadowania, przelotu /przejścia morzem/ oraz w rejonie zrzutu /lądowania/ i działań desantu po wylądowaniu;
- udział w ogniowym przygotowaniu rejonu desantowania oraz wsparcie desantu powietrznego i morskiego w toku walki;
- udział w całokształcie przedsięwzięć w zakresie przeciwdziałania radioelektronicznego.

Różnorodność zadań realizowanych głównie przez lotnictwo, szczególnie w początkowej fazie operacji desantowej, wymaga wydzielenia do tego celu odpowiedniej ilości sił LM, LMSz, LRT, LRO ze składu AL, zaangażowania lotnictwa marynarki wojennej oraz wydzielenia ze składu sił sojuszniczych lotnictwa transportowego, rozpoznania strategicznego, bombowego dalekiego zasięgu i myśliwskiego.

Do zabezpieczenia powietrzno-morskiej operacji desantowej AL może wydzielić następujące siły do:

- jednej DLSzR /dwa plmsz i jeden plrt/;
- 1 - 2 plm;
- 1 plmb;
- 1 - 2 esk. LRO;
- 1 pśt.

Ze składu sił sojuszniczych niezbędne są siły około dwóch DLT, dwie eskadry lotnictwa rozpoznania strategicznego oraz w miarę możliwości 1 - 2 plm i jedną DLBDZ.

Do zabezpieczenia operacji angażuje się również lotnictwo marynarki wojennej.

Do zadań lotnictwa w poszczególnych okresach operacji powietrzno-desantowej należą:

a/ podczas przygotowania operacji /1 - 2 dni przed planowanym terminem wysadzenia desantu/:

- rozpoznanie i niszczenie broni raketowo-jądrowej, lotnictwa, określonych portów i baz morskich, systemu obrony wybrzeża przeciwnika, systemu OPL, okrętów w morzu;
- rozpoznanie rejonu planowanego wysadzenia desantu;

b/ w czasie załadowania i przelotu /przejścia morzem/:

- obezwładnienie systemu OPL i obrony wybrzeża morskiego nieprzyjaciela, systemu rozpoznania i ostrzegania, lotnisk i środków przenoszenia broni jądrowej;
- rozbicie lotnictwa na lotniskach i w powietrzu oraz dezorganizowanie systemu dowodzenia obroną wybrzeża, baz morskich, odwodów, okrętów na redach i w morzu;

c/ w toku walki o lądowanie /około 4 - 6 godz./ i podczas wsparcia wojsk na lądzie:

- ciągle poszukiwanie i rozpoznawanie wznawiających działalność środków przenoszenia broni jądrowej, OPL wybrzeża morskiego, odwodów, lotnisk, systemu dowodzenia obroną wybrzeża oraz stałych i ruchomych baterii artylerii nadbrzeżnej i innych środków ogniowych;
- niszczenie i obezwładnianie wznawiających działalność ogniową środków OPL na trasie przelotu i w rejonie lądowania desantu powietrznego;
- niszczenie i obezwładnianie środków ogniowych obrony wybrzeża, szczególnie zagrażających desantowi morskemu, w tym również wznawiających działalność środków przenoszenia broni jądrowej, lotnisk oraz odwodów znajdujących

- się w pobliżu punktów i odcinków lądowania;
 - niszczenie okrętowych grup uderzeniowych w rejonach podejścia i taktycznego rozwinięcia desantu morskiego;
 - wzmocnienie osłony desantu powietrznego i morskiego
- /wydzielanie siły oraz ich zadania omówić w oparciu mah o schemat na rzutnik "LECH"/.

Osiągnięcie powodzenia w powietrzno-morskiej operacji desantowej w decydującej mierze zależy od posiadania przewagi w powietrzu w rejonie działań desantu. Zasadniczą rolę odgrywa obezwładnienie tych sił przeciwnika, które ze względu na możliwości i położenie są w gotowości do przeciwdziałania wysadzeniu desantu.

Zadania lotnictwa można również rozpatrywać w aspekcie niszczenia i obezwładniania obiektów przeciwnika w zależności od miejsca ich rozmieszczenia w stosunku do rejonu desantowania.

Zag. 2: WYKORZYSTANIE RODZAJÓW LOTNICTWA W POWIETRZNO-MORSKIEJ OPERACJI DESANTOWEJ ORAZ ICH MOŻLIWOŚCI.

W toku przygotowania operacji i desantowania zakres wykorzystania poszczególnych rodzajów lotnictwa będzie zależny od faktu w jakim okresie operacji frontowej zostanie przeprowadzona operacja powietrzno-morska.

Niezależnie jednak od powyższego warunku, poszczególne rodzaje lotnictwa powinny być wykorzystane następująco:

Lotnictwo rozpoznawcze

W toku przygotowania operacji i desantowania źródłem zdobywania danych o nieprzyjacielu będzie lotnictwo rozpoznawcze: taktyczne, operacyjne i strategiczne.

Zależnie od rozwoju sytuacji, potrzeb i możliwości, w rozpoznaniu może wziąć również udział LMSz, a nawet myśliwskie.

Do zasadniczych zadań rozpoznania powietrznego należy:

- rozpoznanie systemu radiolokacyjnego i OPL npla w pasie przeletu i zrzutu desantu powietrznego oraz w rejonie wysadzenia desantu morskiego i w rejonach do nich przyległych;
- ustalenie rozmieszczenia lotnisk i baz lotniczych oraz broni raketowo-jądrowej npla;
- wykrycie systemu obrony przeciwdesantowej oraz ugrupowania wojsk i rozmieszczenia środków ogniowych npla w rejonach działań desantu;
- ustalenie zmian w systemie obrony przeciwdesantowej i OPL npla w okresie załadowania, przeletu /przejścia morzem/ i działań desantu;
- wykrycie sił marynarki wojennej w portach i bazach morskich oraz na morzu;
- wykrycie ruchu wojsk /odwodów/ nieprzyjaciela, szczególnie środków przenoszenia broni jądrowej;
- naprowadzanie własnego lotnictwa na nowo wykryte cele;
- rozpoznanie pogody w rejonie zrzutu desantu powietrznego.

W okresie planowania powietrzno-morskiej operacji desantowej lotnictwo rozpoznawcze powinno dostarczyć zdjęcia rejonu planowanego zrzutu desantu powietrznego i wysadzenia desantu morskiego / zdjęcia w skali 1 : 3000 - 5000 na 1-2 dni przed rozpoczęciem operacji desantowej/.

Na 2 - 4 godzin przed zrzutem desantu powietrznego i wysadzeniem desantu morskiego LR powinno dostarczyć dane z rozpoznania kontrolnego rejonów desantowania.

Natężenie działań lotnictwa rozpoznawczego w operacji może być następujące:

- w pierwszych dniach operacji: LRO - 2, zaś LRT 2 - 3 loty na samolot. W wypadkach koniecznych w pierwszym dniu natężenie działań może być większe od poprzednio podanego;

- w następnych dniach operacji LRO - 1 - 1,5, zaś LRT - 1,5 - 2 wylotów na dobę.

Możliwości lotnictwa rozpoznawczego w operacji desantowo powietrzno-morskiej będą zależały głównie od: odległości bazowania w stosunku do rejonu desantowania, ilości załóg i natężenia działań. I tak przykładowo: eskadra LRO może sfotografować obszar o powierzchni do 900 km², a jedna załoga LRT - rozpoznać 1 - 2 obiekty /lotniska, SO, SS, przeprawy lub mosty, ześrodkowania batalionu/.

Lotnictwo myśliwskie

Do głównych zadań lotnictwa myśliwskiego podczas zabezpieczenia powietrzno-morskiej operacji desantowej należą:

- osłona lotnictwa transportowego i wojsk desantu powietrznego oraz okrętów i desantu morskiego w rejonach załadowania;
- osłona grup lotnictwa transportowego przewożącego desant na trasie lotu do rejonu wysadzenia i z powrotem oraz desantu morskiego podczas przejścia morzem i powrotu okrętów desantowych;
- osłona desantu morskiego, lotnictwa transportowego i okrętów w czasie lądowania;
- osłona wojsk desantu powietrznego i morskiego przed uderzeniami lotnictwa nieprzyjaciela w czasie rozwijania działań bojowych po wylądowaniu.

Oslonę lotnictwa transportowego i wojsk desantu powietrznego oraz okrętów i desantu morskiego w rejonach załadowania LM wykonuje równocześnie z osłoną wojsk lądowych w ramach ogólnego systemu OPL wojsk frontu. Jeśli rejon ten znajduje się na terenie kraju, osłonę załadowania oraz jego przelotu /przejścia morzem/ do granicy odpowiedzialności OPK zapewnia LM OPK.

Po przekroczeniu tej granicy osłonę przejmuje LM wydzielone do zabezpieczenia operacji desantowej.

Lotnictwo myśliwskie osłania desant szczególnie w następujących okresach:

- zbiórki wojsk do działań bojowych po wysadzeniu;
- przejścia wojsk desantu do wyznaczonego obiektu działań;
- odpierania kontrataków nieprzyjaciela.

W czasie przelotu desantu /przejścia morzem/ oraz zrzutu /wysadzenia/ LM stosuje następujące sposoby działań bojowych:

- przechwytywanie z położenia dyżurowania na lotniskach;
- przechwytywania z położenia dyżurowania w powietrzu;
- patrolowanie towarzyszące;
- swobodne polowanie /wymiatanie/.

Pierwsze dwa sposoby są powszechnie znane i nie wymagają specjalnych komentarzy.

Patrolowanie towarzyszące polega na wykonywaniu lotu równocześnie z osłanianymi samolotami transportowymi na całej trasie lotu lub na jej najważniejszych odcinkach.

Swobodne polowanie polega na wykonywaniu lotów przez pojedyncze samoloty lub pary /rzadziej klucze/ w pasie przelotu zabezpieczanych samolotów transportowych i na trasie przejścia desantu merskiego oraz w rejonie lądowania.

Pułk lotnictwa myśliwskiego w ciągu doby działań bojowych może wykonać około 90 s/l /36x3x0,8/, z tego 50 - 60 % na planowane dyżurowanie w powietrzu, tj. 45 - 55 s/l.

Lotnictwo myśliwsko-szturmowe

W okresie przygotowawczym do desantowania LMSz może brać udział w bezpośrednim przygotowaniu dogodnych warunków do lądowania desantu i walki na lądzie oraz w prowadzeniu rozpoznania powietrznego.

2,4
36
144
724

Zadania te wykonuje wówczas, gdy bazuje w odległości 170 - 200 km od rejonu działań desantu / praktyczny promień działania z połową ładunku bojowego - zbiorniki zapasowe, rakiety i działka/.

Przygotowanie dogodnych warunków do lądowania desantu LMSz wykonuje we współdziałaniu z innymi środkami ogniowymi.

Głównymi obiektami działań LMSz będą:

- środki przenoszenia broni jądrowej;
- lotnictwo na lotniskach;
- system wykrywania i naprowadzania;
- środki obrony przeciwlotniczej;
- okręty w portach i na morzu;
- artyleria nadbrzeżna i wojska lądowe obrony wybrzeża.

Uderzenia na wyrzutnie rakiet przeciwlotniczych i SO art. plot. oraz system wykrywania i naprowadzania wykonuje się 5 - 10 minut przed dolotem lotnictwa transportowego do rubieży wykrycia lub otwarcia ognia, tj. w bezpośrednim przygotowaniu ogniowym.

W okresie lądowania i działań desantu LMSz bierze udział w ogniowym przygotowaniu desantowania oraz wsparciu działań desantu. Desant wymaga szczególnie silnego wsparcia ogniowego ze strony lotnictwa, ponieważ jego organiczne środki ogniowe w czasie i bezpośrednio po wylądowaniu nie są w stanie wspierać jego działania.

Do zasadniczych zadań LMSz w tym okresie należy:

- niszczenie i obezwładnianie środków przenoszenia taktycznej broni jądrowej i artylerii npla;
- obezwładnianie odwodów npla podchodzących do rejonu zrzutu /wysadzenia/desantu;
- zwalczanie SD npla;
- niszczenie systemu wykrywania i naprowadzania LM npla oraz środków jego OPL;

- obezwładnianie systemu obrony wybrzeża, aw szczególności artylerii nadbrzeżnej;
- obserwacja pola walki oraz rozpoznanie składu i kierunku marszu odwodów npla.

Pułk lotnictwa myśliwsko-szturmowego może w pierwszych dniach operacji desantowej wykonywać działania bojowe z natężeniem 3 p/l na dobę, zaś w dniach następnych do 2 p/l. W jednym locie plmsz może wykonać jedno z następujących zadań:

- zniszczyć 20 - 25% sprzętu i siły żywej rozmieszczonej w lesie na powierzchni 300x800m;
- zniszczyć 20 - 30% czołgów i siły żywej koz w marszu /długość kolumny około 1500 m/;
- zniszczyć 20 - 25% dział i obsługi czterech baterii artylerii;
- zniszczyć 20 - 30% sprzętu i obsług 4 - 5 baterii "HONEST JOHN" lub 5 - 6 baterii "HAWK".

Możliwości bojowe DLSZR są sumą możliwości bojowych podległych jej pułków.

Lotnictwo bombowe

Z uwagi na głębokość działania desantu i jego zadania konieczne jest obezwładnienie zasadniczych obiektów npla w planowanym rejonie działań jeszcze przed lądowaniem desantu, co ze względu na ograniczony taktyczny promień działania LMSz nie zawsze będzie możliwe. Zadania te będzie więc wykonywało LB, a także broń raketowo-jądrowa w wypadku jej użycia.

Lotnictwo bombowe niszczy z zasady te obiekty, których rażenie bronią jądrową wojsk raketowych jest niecelowe lub współrzędne nie są dokładnie znane. W wypadku niestosowania broni jądrowej LB będzie niszczyło wszystkie zasadnicze obiekty, których zniszczenie lub obezwładnienie wpłynie na

osiągnięcie celów powietrzno-morskiej operacji desantowej.

Dotyczy to głównie następujących obiektów:

- broń raketowo-jądrowa npla;
- lotniska i samoloty npla /obezwładnienie i minowanie/;
- umocnienia obronne w rejonie lądowania /wysadzenia/ desantu;
- odwody npla w rejonie lądowania i w rejonach do niego przyległych;
- porty i bazy morskie nieprzewidziane do wykorzystania na potrzeby desantu.

Ponadto LB może być użyte do działań demonstracyjnych i zakłócania, prowadzenia rozpoznania lotniczego oraz zabezpieczenia wyprowadzenia desantu w rejon zrzutu.

Najistotniejszym zadaniem jest niszczenie środków napadu jądrowego.

W tym celu na podane obiekty LB, niezależnie od wstępnego przygotowania ogniowego, wykonuje uderzenie na 20 - 30 min przed lądowaniem desantu powietrznego i wysadzeniem desantu morskiego.

Niszczenie umocnień obronnych npla przez LB będzie miało miejsce wówczas, gdy nie zostanie użyta broń jądrowa. Niszczy się te umocnienia, które uniemożliwiają działanie desantu, a inne środki rażenia nie mogą być w danym czasie i miejscu użyte do tego celu.

Niszczenie lotnisk i lotnictwa npla wykonywane jest w interesie zarówno lotnictwa transportowego, jak i wojsk desantu powietrznego, morskiego i marynarki wojennej. Zadanie to jest realizowane przez cały czas trwania powietrzno-morskiej operacji desantowej.

Minowanie lotnisk npla wykonuje się przede wszystkim przed lądowaniem desantu. Lotniska minuje się na czas, który

powinien zapewnić przelot /przejście morzem/, lądowanie /wysadzenie,
i zbiórkę desantu oraz przygotowanie artylerii desantu do walki
/ zbiórka i przejście do rejonu działania/.

Pułk lotnictwa myśliwsko-bombowego w jednym wylocie
może wykonać przy użyciu 64 rakiet S-5 jedno z następujących
zadań:

- zniszczyć do trzech baterii "HAWK" na stanowiskach;
- zniszczyć około 2 - 3 baterie artylerii samobieżnej kalibru
155 mm;
- zniszczyć 2 - 3 baterie haubic 203,2 mm na SO;
- zniszczyć kompanię czołgów /75% strat w czołgach/.

Lotnictwo transportowe

Przewóz wojsk powietrznodesantowych wykonuje się zgodnie
z decyzją dowódcy frontu lub zjednoczonego dowództwa, w której
między innymi określa się:

- skład wojsk powietrznodesantowych przeznaczonych do desantowania
i czas desantowania;
- skład lotnictwa transportowego potrzebnego do przewozu desantu
powietrznego;
- rejony załadowania i zrzutu /lądowania/ desantu;
- przedsięwzięcia dotyczące zabezpieczenia desantowania.

Na przewiezienie sprzętu rzutu bojowego DPD potrzebna
jest następująca ilość środków:

- 12 PPK - 12 platform PD-127;
- 12 WP-8 - 12 platform PD-127;
- 18 ZSU-23-2 - 18 platform PD-127;
- 14 M-72 - 7 platform PD-127;
- 12 PKM - 6 platform PD-127;
- 70 Gaz-69s - 70 platform PD-127;

- 220 GAz-69c - 220 platform PD-127;
- razem - 345 platform.

W jednym samolocie AN-12 przewozi się dwie platformy PD-127 oraz 16 żołnierzy wraz z wyposażeniem i potrzebną amunicją.

Na przewiezienie rzutu bojowego DPD w jednym rejsie potrzeba około 175 samolotów AN-12.

Dywizjon ASU-85 oraz elementy tyłowe dywizji przewozi się do rejonu działań dywizji w II rzucie /lądującym/. Do ich przewiezienia potrzeba około 70 - 75 samolotów. W sumie do przerzucenia drogą powietrzną całości sił i środków DPD w jednym rejsie potrzeba 245 - 280 samolotów AN-12.

Załadowanie ludzi i sprzętu bojowego na samoloty odbywa się zgodnie z wytycznymi dowódców lotniczych. Załadowanie sprzętu bojowego powinno być zakończone godzinę przed startem, natomiast ludzi - 10 - 15 minut przed uruchomieniem silników.

Start samolotów odbywa się na sygnał z SD, a ich zbiórka w rejonie lotnisk /obszaru wyjściowego/ lub też na trasie lotu. LTr leci zazwyczaj jednam korytarzem po 2 - 3 trasach. W celu zapewnienia bezpieczeństwa trasy lotu powinny być wybierane w odległości conajmniej 10 - 15 km jedna od drugiej.

Samoloty transportowe są naprowadzane na lądowiska /zrzutowiska/. Za terminowe i dokładne wyjście samolotów w rejon lądowania całkowitą odpowiedzialność ponosi dowódca pułku lotnictwa transportowego oraz dowódcy poszczególnych grup samolotów. Wysekość zrzutu dla skoczków spadochronowych ~~высоти~~ określa dowódca przewożonego desantu.

Przy ręcznym otwieraniu spadochronu powinna ona wynosić średnio 300 - 400 m, a przy automatycznym - 150 - 200 m. Wymiary zrzućwiska przy zrzucie 60 spadochroniarzy z samolotu AN-12 /skok parami, co 3 sek para/ powinny wynosić 1,5-2x1 km/.

Podczas lądowania samolotów na lotniskach /lądowiskach/ przerwa czasowa między samolotami powinna wynosić 40 - 60 sek. Na lotniskach samoloty przebywają tylko tyle, ile potrzeba na wyładowanie /około 15 - 20 minut/.

Zag.3: NIEKTÓRE PROBLEMY ORGANIZACJI DOWODZENIA I WSPÓLDZIAŁANIA

Dowodzenie lotnictwem zabezpieczającym powietrzno-morską operację desantową realizuje się z WSD AL organizowanego najczęściej na bazie sił i środków DLSzR wydzielonej do działań na korzyść desantu. Takie rozwiązanie jest spowodowane z jednej strony koniecznością wysunięcia DLSzR na wyodrębniony kierunek operacyjny i utrzymania ciągłej łączności z wydzielonym lotnictwem a z drugiej strony - niewystarczającą ilością sił i środków łączności do jednoczesnego prowadzenia działań na dwóch kierunkach operacyjnych. Do współpracy ze sztabem ogólnowojskowym WSD wydzielona grupa operacyjną rozmieszczoną na SD GO desantu.

Grupa operacyjna lotnictwa dysponując danymi od dowódcy AL i dowódcy operacji desantowej oraz niezbędnymi dokumentami do prowadzenia działań bojowych lotnictwa w powietrzno-morskiej operacji desantowej, jest w stanie dowodzić i koordynować użycie wszystkich rodzajów lotnictwa.

Dowodzenie poszczególnymi rodzajami lotnictwa odbywa się na ogólnie przyjętych zasadach.

Dla dowodzenia LM wykorzystuje się istniejący system OPL wojsk frontu.

Dowodzenie LMSz i LR realizuje się bezpośrednio z SD dywizji i pułków. Dla naprowadzania tego lotnictwa na cele

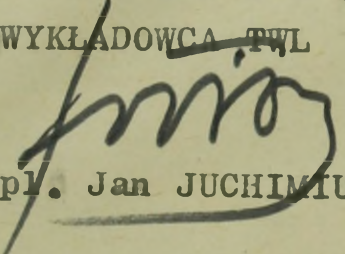
naziemne wydziela się 1 - 2 radiolokacyjne posterunki naziemnego naprowadzania /RPNN/. Przerzuca się je razem z desantem morskim i rozwija po opanowaniu terenu /wyspy, półwyspu/ przeciwnika.

Dla koordynacji działań lotnictwa i wojsk desantu do dywizji powietrzno-desantowej i desantu morskiego wysyła się oficerów łącznikowych lotnictwa.

/organizację i strukturę dowodzenia omówić na podstawie schematu na rzutnik "LECH"/.

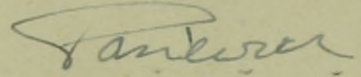
O P R A C O W A Ł :

ST. WYKŁADOWCA TWL

ppłk dypl. Jan JUCHIMIUK

S P R A W D Z I Ł :

KIEROWNIK ZESPOŁU OPERACYJNEGO

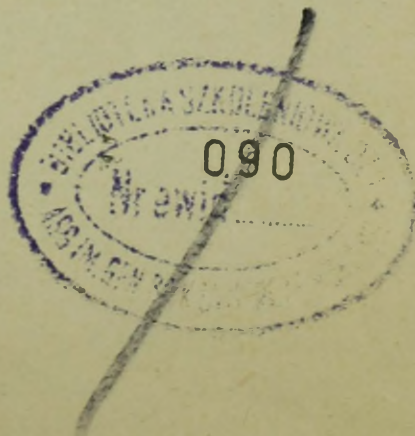

w/z. płk dypl. pil. ST. PASIEWICZ

Wydrukowano w 3 egz. - Bibl. Szkol.

Wyk. ppłk Juchimiuk

Druk J.J. Dnia 13.02.75r.

Nr 0173/WL

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Zbiorów Specjalnych
Nr ewid.

~~0~~ 40695